

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

καὶ δημο-
τήματα
τις Κα-
ικου ἐμ-
πε νὰ
χυδρομικ-
μανίας
ηρεσία
αὐτῆς

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
ΕΤΗΣΙΑ Δραχμῶν 46.
Προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ
Διατριβῶν ο στίχος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις, ἀγγελαὶ κατ' ἀποκοπήν.

ΕΤΟΣ ΝΕΟΝ
1880.

Ἡ Σύσταξις τοῦ
ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΥ.

Τοῖς Συνδρομηταῖς αὐτοῦ χαίρειν.

Χθὲς ἐν χάρι καὶ ἐν χαρμοσύνῳ θορύβῳ ἀπεχωρητήσιν ἡμεῖς τὸν 1879, ῥιπτόμενοι εἰς τὴν ἐπισημοσύνην καὶ τὴν ἀποδοτικότητα, ἐγερωθῶμεν εἰς τὴν ὑποδοχὴν νέων σθῶμεν εὐχόμενοι εἰς τὴν ὑποδοχὴν νέων ἡμερῶν.

Ἡ ἀλήθεια ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἔπρεπε τῶν πάντων ἐν χρόνῳ εἰς περιωπὴν θεοῦ, νὰ ἀναζητήσῃ τῆς φύσεως πλάσμα ὡρεῖσθαι ἕως θῶν ἀλετήρα, ἐάν ἡ ἐλπίς δὲν ἔπροσεμείδῃ πάντοτε τοῖς θνητοῖς καὶ ἐάν ἡ ἐπισημοσύνη, σὺν τῷ βέλῳ καὶ ἐπισημοσύνῳ, δὲν ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ δῶρον τῶν ἡμεῶν, πολύτιμον ἐφόδιον τοῦ μέλλοντος, τὴν πείραν, ἣν ἐκ τοῦ γονίμου ἀλόντες τοῦ παρελθόντος συνεκόμισεν.

Ἐκ τοῦ πρώτου ὄθεν, τῆς ἐλπίδος ἰλονότης, αἱ εὐχαὶ ἀς σήμερον, τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἔτους, πρὸς ἀλλήλους ἀναταλάσσομεν εὐφροσύνας, ἐκ τοῦ δευτέρου δὲ, τῆς πεύρας, ἣ κατ' ἔθος ὑπὸ τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων γενομένη ἐν ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους ἐπιθεώρησις τοῦ παρελθόντος καὶ ἡ προσπάθειά των νὰ μαντεύσωμεν ἐξ αὐτοῦ τὸ μέλλον, διότι τὸ παρὸν γόνος τοῦ παρελθόντος κυφορεῖ τὸ μέλλον, κατὰ τὸν αἰώνιον νόμον τοῦ μεγάλου κοσμοϊστορικοῦ δράματος.

Ὁ «φορολογούμενος» τεταγμένος ἐν τῇ ἀπισθοπορείᾳ τῆς μεγάλης λεγεῶνος τῶν τοῦ λόγου μαχητῶν, δὲν ἔχει ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ δευτέρου μόνον δ' εὐχὰς φέρων τοῖς φίλοις συνδρομηταῖς αὐτοῦ, οὐδ' ἐπὶ στιγμήν μένει εἰς τὸν σταθμὸν τούτου τῆς σήμερον, καὶ ἀναλαβάνει πάλιν τὸν δρόμον του εὐελπίς καὶ μετὰ πεποιθήσεως στερεῆς, ἣν τῷ ἐμ-

πνεῖ δ' ὀδηγῶν αὐτὸν ἀστήρ, ὅστις ἐστὶν ἡ ἐπιτέλεισις τοῦ καθήκοντος.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῶν ἐλπίδων ἀπενίξει ἐντούτοις μετ' ἐλπίδας εἰς τὸ μέλλον τῆς πατρίδος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ἡμῶν. Ὡς εἴμεθα δυστυχεῖς ἐάν ἐλογιζώμεθα τὴν ἐποχὴν ἡμῶν στείραν. Ἀγαπῶμεν τὴν πατρίδα ἡμῶν, ἀλλ' ἀγαπῶμεν καὶ τὸν αἰῶνα ἐν ᾧ ζῶμεν, ἀς θεωρῶμεν καὶ τοῦτον πατρίδα ἐν τῷ ἀπείρῳ χρόνῳ, ὅπως θεωροῦμεν τὴν χώραν ἡμῶν πατρίδα ἐν τῇ καθολικῇ τῆς γῆς ἐκτάσει· ἐκ τούτου δὲ αἰσθανόμεθα σήμερον τὴν ἀνάγκην νὰ δειροπωλῶμεν καὶ οἱ ἐμῶν καὶ διὰ ταύτην μέγα μέλλον.

Ἄλλ' ἀφίνων ὁ «φορολογούμενος» εἰς ἄλλους γηραιότερους καὶ ἐγκρίτους συναδέλφους νὰ καθήσῳσιν εἰς τὸν σταθμὸν τῆς σήμερον, ἐξ οὗ ἐπισκοπεῖται ἡ κινήσις εἰκῶν τῆς ἀκινήτου αἰωνιότητος καὶ νὰ φιλοσοφῶσιν ἐπὶ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τὴν πατρίδος ἡμῶν, δὲν λησμονεῖ ὅτι σήμερον εἶναι ἡμέρα εὐχῶν καὶ ἀπὸ μέσης καρδίας εὐχεται ὅπως ἡ ἡμετέρα Βυζαντινὴ βασιλεία, φωτισμένη ὑπὸ τῶν ἀκτινῶν τοῦ παρελθόντος, κατανοήσῃ πληρέστερον ἐν προσεχῇ μέλλοντι τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ θέσιν τῆς, ἀποφασίζουσα δὲ σπουδαίως νὰ πληρώσῃ τὰ πρὸς ἑαυτὴν καθήκοντα, ἐνθυμηθῇ ὅτι δὲν ἔχει μόνον καθήκοντα πρὸς ἑαυτὴν, ὅτι δὲν ἔχει μόνον παρὸν, ὅτι ἔχει καὶ παρελθὸν καὶ μέλλον καὶ πρὸ παντὸς προορισμὸν νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς ἱερῶς πόθους μιᾶς ἐλοκλήρου φυλῆς, ἥτις ποτίζει αὐτοὺς μετὰ δάκρυα πολλῶν γενεῶν ἐπὶ στείραν αἰῶνων.

Διὰ τοῦ ἐπομένου ὑπομνήματος δ' ἐνταῦθα Ἐμπορικὸς Σύλλογος «ΕΡΜΗΣ», διὰ τοῦ κ. Προέδρου αὐτοῦ, ὑπέβαλε τῷ Ὑπουργεῖῳ σκέψεις τινὰς περὶ ληπτέων μέτρων κατὰ τῆς εἰσβολῆς τῆς φυλλοξήρας, ἀνταποκρινόμενος εἰς τὰς εὐλόγους ἀπαιτήσεις τοῦ κοινῆς καὶ διερμηνεύων τῇ Κυβερνήσει τοὺς δικαίους φόβους του.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΕΒ. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΤΩΝ ΒΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Εἰς Ἀθήνας.
Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν
«ΕΡΜΗΣ»

Ἄριθ. 249.

Ἐν Πάτραις τῇ 27 10εβρίου 1879.
Κύριε Ὑπουργέ!

Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος «ΕΡΜΗΣ» συμμεριζόμενος τὴν ἀνησυχίαν τοῦ τόπου, τὴν ἐμποικουμένην εὐλόγως ἐκ τῆς ἀπειλουμένης εἰσβολῆς τῆς ἐπαράτου φυλλοξήρας καὶ διερμηνεύς γενόμενος πρὸς τὸ Σεβ. Ὑπουργεῖον τῶν φόβων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου κινδύνου, ἐνετείλατο ἡμῖν νὰ διαδιδάσωμεν τῇ Κυβερνήσει τὰς ἐπομένας σκέψεις του, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι αὐτὴ ἐνώπιον τοιαύτης δεινῆς συμφορᾶς, οἷα ἡ ἐκ τῆς φυλλοξήρας βάνη ὑπερπικρευμένη δὲν ἀπαξίει νὰ λαμβανῆται ἐπιστημόνων καὶ τὰς τῶν ἐμπειρικῶν καὶ ἀμέσως ἐνδιαφερομένων, καὶ συντάξῃ ταύταις ῥυθμίξῃ τὴν σῴτειραν αὐτῆς ἐνέργειαν καὶ τὰ σχετικὰ νομοθετήματα.

Ἡ ἡμᾶς δὲν ἀπόκειται νὰ ὑποδείξωμεν πρὸς τὸ Σεβ. Ὑπουργεῖον τὸ μέγεθος τῆς ἐπὶ τῆς πατρίδος ἡμῶν ἐπικρευμένης συμφορᾶς ἐκ τῆς εἰσβολῆς τῆς φυλλοξήρας, διότι οὐδεὶς ἀγνοεῖ παρ' ἡμῖν, καὶ ὀλιγώτερον παντὸς ἄλλου ἢ Σεβ. Κυβερνήσις, ὅτι ἡ ἐπάρατος νόσος ἀπειλεῖ τὸ πολυτιμώτερον προϊόν τῆς πατρίδος μας, ἐξ οὗ σπουδαιότατα ἤρτηνται ἰδιωτικὰ καὶ δημόσια συμφέροντα, καὶ διότι ἐκ τῶν μέχρι τούδε ληφθέντων μέτρων ἀρκούντως μαρτυρεῖται ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ τόπου πληρέστατα συναίσθανεται τοῦτο καὶ οὐδὲν παραλείπει πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ ἀπειλούντος ἡμᾶς δεινοῦ κινδύνου. Ἐάν δὲ ἀναλογισθῶμεν ὅτι ἐκ τῶν τριῶν τρόπων καθ' οὓς γίνεται συνήθως ἡ μετάδοσις τῆς νόσου, ὁ διὰ τῆς μεταφορᾶς τῶν κληματιδῶν ἢ ἄλλων εἰδῶν ἐστὶ διὰ τὴν πατρίδα ἡμῶν, ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως, ὁ προσφορώτερος, ἀναμφιδόλως οἱ ἐπεσχάτων τεθέντες εἰς ἐνέργειαν περιορισμοὶ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς διαφόρων φυτικῶν οὐσιῶν ἐκ τῶν μεμολυσμένων τόπων, ἀρκούντως ἐξασφαλίζουν τὴν χώραν ἡμῶν ἐκ τῆς εἰσβολῆς τῆς φθοροποιᾶς νόσου. Οὐδὲν ἦντων ὅπως ἡ ἐκ τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἀπράγμια ἢ πλήρης δέον, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, πρώτον ἢ ἀπαγορευσις τῆς εἰσαγωγῆς νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλαις κινδυνώδη εἶδη, δεύτερον ἢ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπαγρύπνησις τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν νὰ διατελῇ συντονιστὴ ὑποβοηθούμενη καὶ

και δημοσία, και είναι άπορον άν υπό τό
 ιτημα τούτο συμβαίνουσιν όσα συμβαί-
 νουσι; Και έντούτοις τά κέντρα του Έλ-
 ληνικού έμπορίου, ώς ή ήμετέρα πόλις, έ-
 ρεπε να ώσιν άπηλλαγμένα, ώς προς την
 αχυδρομικήν ύπηρεσίαν τούλάχιστον, της
 τυραννίας του φατριασμού, διότι επί της
 ύπηρεσίας ταύτης, ώς επί άξωνος στρέφε-
 σαι ή έμπορική ζωή και ένέργεια, και όταν
 εκείνη προσκόπηται αι συναλλαγαι χωλαί-
 νουσιν. Άλλά και άν παρορώντο τά συμ-
 φερόντα του έμπορίου, δέν έπρεπε να παρα-
 βλέπεται εις τοιοούτον βαθμόν ή ίερότης της
 ύπηρεσίας ταύτης, εις ήν έμπιστευόμεθα τά
 μυχαίτατα της καρδιάς μας και εις ήν ένα-
 ποθέτομεν της διανοίας ήμών τά άπόκρυφα,
 ένα παραδίδονται ταύτα εις ύπαράς χείρας.
 Δυστυχώς ένταύθα αι άξιώσεις του φατρια-
 σμού ούδέν σέβωνται και ούδεμία δύναμις
 ύπάρχει άνω ίκανή ν' άντιταχθί εις αυτάς
 τούτου ένεκα, όφείλομεν να ύπομένωμεν και
 την βεδηλώσιν ταύτην μέχρις ότου πεισθώ-
 μεν πάντες ότι τό Κράτος παρ' ήμιν είναι
 άνίκανον να διατηρήσιν ταχυδρομικήν ύπη-
 ρεσίαν άξίαν του όνόματος και της άποστο-
 λής της και ζητηθί ή παραχώρησις αυτής
 εις ιδιωτικάς χείρας. Έκει θα φθάσωμεν,
 διότι έν Ελλάδαδι εάν έν πράγμα, έν σύστη-
 μα, μία ύπηρεσία τέλος, δέν χαλάσιν έντε-
 λώς, δέν διορθούται μόνον λοιπόν εκ του
 χαλασμού δύναμεθα να έλπίζωμεν βελτιώ-
 σιν. Δέν μεμφομεθα επί άορίστοις και άβα-
 σίμοις την ταχυδρομικήν παρ' ήμιν ύπηρε-
 σίαν. Έχομεν προχειρούς τάς άποδείξεις της
 άχρειότητος και των καταχρήσεών της και
 μάρτυρα της άθλιότητος της την προς αυ-
 τήν κοινήν δυσπιστία. Πό τινων μόλις
 ήμερών εύρέθη έν τφ ένταύθα ταχυδρο-
 μείω επιστολή άνοικτή, διότι ένέκρυπτε τό
 μυστικόν έπιχειρήσεως τινός εκατομμυρίων,
 και δυστυχώς αι εις ούς διευθύνετο ήσαν
 ξένοι οίτινες μετρώσι τον πολιτισμόν εκά-
 στου τόπου, έξ άλλων μόν πολλών, αλλά
 και εκ της έντελείας και του άδιαφθόρου
 των δημοσίων ύπηρεσιών έλείνων αίτινες ά-
 μέσως έπιδρώσιν επί των πολυτιμωτέρων
 σχέσεων των ανθρώπων. Οί δυστυχείς Διευ-
 θυνται των ταχυδρομικών γραφείων, ύπεύ-
 θυνοι διά την ύπηρεσίαν, περιστοιχούνται
 υπό κατωτέρων όργάνων προς ά ούδεμίαν
 δύνανται να έχωσιν έμπιστοσύνην, ύποχρεω-
 μένοι δέ διηνεκώς να επιβλέπωσι την ύπη-
 ρεσίαν των διατελώσιν ως έν μέσφ συμ-
 μορίας ύπόπτων. Είς τό ένταύθα ταχυ-
 δρομείον π. χ. διατελούσι προσκεκολλημένοι
 συνήθως δέκα διανομείς άμισθοι, οίτινες
 πρέπει να ζήσωσι διά της γλίσχρου άμισθής
 των ιδιωτών. Άλλ' είναι άδύνατον οί άνθρω-
 ποι ούτοι να κερδίωσι τά προς τό ζην, δια-
 νεμουμένων των ώφελημάτων εις δέκα μερί-
 δας, ώστε ό περι ύπάρξεως άγών διεξάγεται
 εις βίρος της ύπηρεσίας και των ιδιωτικών
 συμφερόντων. Έκτός ολίγιστων, οί πλείστοι
 ούδέν παρέχουσιν έχέγγυον τιμίας διεξαγωγής
 της ύπηρεσίας, οί μόν εισιν έντελώς άνίκανοι
 άλλοι μεθυστοι, άλλοι άγράμματοι, διανέ-
 μοντες τάς επιστολάς κατά τάς όδηγίας
 των φίλων των και κατά συμπερασμόν
 αλλά πάντες έχουσιν έν μέγα προσόν, συνι-
 στώνται δηλονότι υπό των ίσχυόντων κομ-
 ματαρχών και πρέπει να ζήσωσιν επί ζημιά

των τιμίων και έργαζομένων πολιτών. Πρό
 καιρού τοσαύτη έπικρατεί έν τη ταχυδρο-
 μική ύπηρεσία άσέβεια προς την ίερότητα
 αυτής, ώστε δικαιολογεί πάσαν περι αυτής
 έκφρασιν και μετά μικρόν θα δικαιολογήσιν
 ίσως πάσαν κατ' αυτής ένέργειαν εκ μέρους
 των ιδιωτών.

— Μετετέθη εις Μεσολόγγιον ό ένταύθα
 Άντισαγγελεύς των Πρωτοδικών κ. Δ.
 Νάνος, όστις παρ' ήμιν πάντοτε μετά ζή-
 λου και τιμιότητος είργάσθη λέγεται ότι
 μετετέθη διότι δέν ήθέλησε να ύποκύψη
 κατά τινα ποινικήν δίκην εις τάς ύπερφιά-
 λους άξιώσεις του ένταύθα κομματισμού και
 να λάβη τάς έμπνεύσεις του εκ των γρα-
 φείων της φατρίας. Συνήθη πράγματα ού-
 δένα πλέον παρ' ήμιν εκπλήσσοντα.

— Πρό ήμερών σκανδαλίζει ένταύθα την
 κοινήν συνείδησιν σκανδαλώδης τις διά βου-
 λεύματος του συμβουλίου των Πλημμελειο-
 δικών άπόλυσις κατηγορουμένου τινός συμ-
 πολίτου μας επί ψε δορκιά, διότι την άπό-
 λυσιν ταύτην πολλοί άποδίδουσιν εις λό-
 γους άλλοτρύους της δικαιοσύνης και του
 καλώς έννοουμένου κοινωνικού συμφερόντος
 και ως έπελθοσαν άκόμη διά τινός των
 εύφρων εκείνων λαθροχειρών, έξ ών έποεπε
 να διατελή άπηλλαγμένη έντελώς ή δικα-
 στική ένέργεια, να μη θεωρείται ως πράγμα
 έλαστικόν, εύκαμπτον και άξιοκαταφρόνη-
 τον. Τά κατά την ύπόθεσιν ταύτην θα δια-
 φωτίσωμεν προσεχώς, συμπληρούντες τάς
 ήμετέρας πληροφορίας, διότι τέλος πάντων
 πρέπει να πεισθώμεν και ήμεεις και μεθ'
 ήμων πάντες οί εκ της άνορθώσεως των
 νόμων άπεκδεχόμενοι την σωτηρίαν του
 τόπου τούτου, εάν οί νόμοι κείνται παρ'
 ήμιν κατωτέρω παντός φέροντος πύλον και
 έχοντος φίλους, και εάν και νόμοι και φυ-
 λακαί και ποιναι και άυστηρότης και εύ-
 θύνη έπιφυλάσσονται μόνον διά κανένα ψω-
 ριάντα χωρικών άπροστάτητον και έγκα-
 ταλειώμενον. Τά μέχρι της εκδόσεως του
 βουλευματος καλώς γνωρίζωμεν, άγνοούμεν
 όμως άκόμη την μετά ταύτην δικαστικήν
 ένέργειαν, και πρό πάντων εάν ό κ. Είσαγγε-
 λεύς άνέκοψε τό Βούλευμα ή εάν παρηγ-
 γέθη να τό ανακόψη παρὰ των άνωτέρων
 εποπτών της δικαστικής λειτουργίας; ει δέ
 και έχωμεν λόγους να πιστεύωμεν ότι ούδέν
 θα γίνη επί του προκειμένου καθώς
 πρέπει, αναβάλλομεν την περι τούτου
 έρευναν μέχρι της πληρεστερας διαφωτίσεως
 όλων των περιστάσεων. Άρχίζομεν έντού-
 τοις να πειθώμεθα ότι ήλθεν ό καιρός καθ'
 όν όλίγοι άθυρόστομοι πρέπει να εισέλθωμεν
 εις τάς φυλακάς διά της ύθρας των, να μη
 έξέρχωνται οί εκλεκτοί εκ των παραθύ-
 ρων των.

— Ευχαρίστως αναγγέλλομεν τοίς ήμε-
 τέροις συμπολίταις ότι όλα σχεδόν τά περι
 νεκροταφείου ζητήματα έλύθησαν αίσίως,
 χάρις εις την μέριμναν του κ. Δημάρχου και
 της οικείας έπιτροπής. Τό γήπεδον όλόκλη-
 ρον ήγοράσθη και συνετάχθησαν τά της ά-
 γοραπωλησίας συμβόλαια ή διά τοίχου πε-
 ριφραξίς του ίερού χώρου έξεχωρήθη εις έρ-
 γολάβον, επίσης έξεχωρήθη και ή έσωτερική
 διαίρεσις και όδοποιία του κοιμητηρίου.
 Μετά τινας ήμέρας διά τελετής θα γίνη ή
 έναρξις των έργασιών της τοιχοποιίας κ.τ.λ.

και οί συμπολίται ήμών θα κληθώσιν εις
 συγκινητικήν έορτήν.

— Διατρίβει παρ' ήμιν επ' άδεια ό συμ-
 πολίτης ήμών κ. Άνδ. Γρυμάνης Πρωτο-
 δίκης έν Πύργω, εις όν ό άκρατος φατρια-
 σμός ήμφισβήτησε κατά τελευταίας βου-
 λευτικής εκλογάς, την χρηστότητα, την
 άκεραιότητα και την ανεξαρτησίαν του φρο-
 νήματος, ιδιότητος δι' ας τιμάται ένταύθα
 παρ' όλων ό φιλότιμος ούτος δικαστής.

— Έπιδιορθούμενος κατ' αυτάς ό γνω-
 στός ένταύθα περίπατος του Γύρου άπο-
 βαίνει ώραιότατος. Μετ' όλιγον θα παρα-
 δοθί εις την χρήσιν του κοινού περίπατος
 άνετος και τερπνός.

— Έν τφ κατασκευάζεσθαι διατελούσιν
 ήδη ή οδός Έγλυκάδος και ή των Καλαβρύ-
 των μετ' όλιγον δε άρχεται και ή κατα-
 σκευή της οδού Συχενών, Σαραβαλλίου και
 Βελιζίου. Έπαινούμεν μ' όλην την δύναμιν
 ήμών τάς επί της οδοποιίας ένεργείας της
 δημοτικής άρχης και ένθαρρύνομεν αυτήν εις
 τό στάδιον της καλλίστης ταύτης εργασίας.

— Η Κυβέρνησις έδήλωσεν ότι προθύ-
 μως θα μεριμνήσιν περι της τακτοποιήσεως
 της κοίτης του χειμάρρου Γλαύκου, κατ'
 την εύχην του ήμετέρου Δημοτ. Συμβουλίου.
 Μανθανομεν προσέτι ότι ό κ. Νομομηχανικός
 παρηγγέθη να ύποβάλη προς τό Έπουρ-
 γείον τό σχέδιον του πα ά του Δημ. Συμ-
 βουλίου προταθέντος ΠΑΡΡΑΘΟ και τον προϋ-
 πολογισμόν της προς άνέργειαν αυτού ά-
 ναγκαίας δαπάνης.

— Προχθής Κυριακήν χαριτωμένη μικρά
 κόρη φίλης οικογενείας κατέθετο εις τό
 γραφείον μας μετά παιδικής και ίερής συγκι-
 νήσεως δραχ. 28 ύπερ του Πτωχοκομείου,
 όπερ δι' ήμων άπεδέχθη την άδολον προσ-
 φοράν μετ' εύγνωμοσύνης και εύχαριστιών.

— Κατά την παρελθούσαν Κυριακήν εκη-
 ρύθη ή λήξις της συνόδου του ένταύθα
 Κακούργιοδικείου άνελπίστως και άποτόμως
 λέγομεν τούτο διότι πολλοί ώριμαί ύπο-
 θέσεις έμειναν άδίκαστοι και διότι άλλαι
 είχαν αναβληθί διά την ίδίαν σύνοδον, και
 οί δυστυχείς όπόδικοι πρέπει επί μακρόν να
 περιμένωσιν άκόμη να ίδωσι την τύχην των.
 Πάν ότι συντελεί εις την παράτασιν της ύ-
 ποδικίας, ήτις έστιν αναγκαίον κακόν, είναι
 τολμηρόν έγγερίημα και δέον να έπιχειρεί-
 ται μετά τινος περισκέψεως και προφυλά-
 ξεως, διότι ή προσωπική έλευθερία του ά-
 τόμου δικαιούται να μη γίνη τό στάδιον
 της ιδιοτρόπου όρέξεως ούδενοσ. Ο ύπό-
 δικος έχει ύπερ αυτού την πρόληψιν της ά-
 θωότητος, και δέν δύναμεθα προκαταβο-
 λικώς, ως είπειν, να επιβάλλωμεν αυτόν
 ποινήν καθίρξεως άνευ ανάγκης, και ποινή
 καθίρξεως έστιν ή αναβολή της δίκης, ό-
 πόταν τά στοιχεία αυτής εισιν ώριμα. Λέ-
 γεται ότι την άπότομον λήξιν της συνόδου
 πρότεινεν ό κ. Είσαγγελεύς των Έφετών
 και έπέτυχεν υπό του δικαστηρίου των συ-
 νέδρων, προεδρευομένου υπό του άναπλη-
 ρωτικού Προέδρου, ένεκεν δυσπιστίας προς
 τους ένόρκους εάν και τούτο δεχθώμεν ως
 άληθές, ει και κατά την παρούσαν σύνοδον
 ελάχιστας άφορμάς δυσπιστίας έδωσέ τό
 δικαστήριον των ένόρκων, φρονούμεν ότι ή
 κακή συγκρότησις του δικαστηρίου τούτου
 δέν έπρεπε να επιβαρύνη τους δυστυχείς

